

MINISTER ENERGII
Krzysztof Tchórzewski

SECRETARIAT
Prac Prac Senackich
wpłynęło dn. 09.08.2016
nr. 4851 podpisano 20.8

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 8.08.16
nr. 3727 podpisano [signature]

Warszawa, 4.08. 2016 r.

DEO-I-0702-11/16

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Stanisław Karczewski

W nawiązaniu oraz w odpowiedzi na podniesione w oświadczeniu złożonym przez Pana Senatora Roberta Dowhana na 21 posiedzeniu Senatu RP w dniu 29 czerwca 2016 r., znak: BPS/043-21-425/16, pytania dotyczące kwestii związanych z uchwaloną w dniu 22 czerwca 2016 r. ustawą o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 925), uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Odpowiadając na przedstawione w oświadczeniu pytania, Minister Energii uprzejmie wyjaśnia, iż zaprezentowane w ww. poselskim projekcie ustawy mechanizmy miały na celu, oprócz zmian technicznych, także rozwój rzeczywistego, obywatelskiego ruchu prosumenckiego, nakierowanego na tworzenie instalacji OZE z myślą o zaspokajaniu własnych potrzeb energetycznych, a nie generowaniu wysokich zysków. Znowelizowane ww. ustawą (o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw) przepisy ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478, ze zm.), zwanej dalej „ustawą o OZE”, weszły w życie w dniu 1 lipca 2016 r.

Ad pyt. 1.

Odpowiadając na pytanie 1 dotyczące obowiązku zakupu energii elektrycznej przez sprzedawcę zobowiązanego ze źródeł o mocy nie mniejszej niż 500 kW, uprzejmie informuję, iż niniejsza zmiana miała wyłącznie charakter techniczny, a jej celem było dostosowanie brzmienia przepisów ustawy o OZE dotyczących wyłącznie rozwiązań aukcyjnych do regulacji unijnych dotyczących pomocy publicznej, które posługują się pojęciem mocy zainstalowanej mniejszej niż 500 kW i dotyczą uprawnień takich wytwórców (w zakresie obowiązku zakupu). Zmiana ta dotyczy jedynie nowego zmienionego systemu wsparcia, bazującego na rozwiązaniach aukcyjnych, oraz obowiązków wytwórców, których instalacje mają moc zainstalowaną nie mniejszą niż 500 kW. Zatem, zgodnie ze zmienionym

art. 92 ust. 1 ustawy o OZE „sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, od wytwórcy tej energii, **który wygrał aukcję**, po stałej cenie ustalonej w aukcji rozstrzygniętej nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r., oraz wyłącznie w ilości określonej przez danego wytwórcę w złożonej przez niego ofercie”. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacjach o mocy nie mniejszej niż 500 kW realizować będą ten obowiązek samodzielnie. Zmiana ta miała na celu wyłącznie doprecyzowanie niejednoznacznych przepisów ustawy o OZE dotyczących obliczania tzw. ujemnego salda. W związku z tym w zakresie ujednolicenia przepisów rozdziału IV ustawy o OZE, w opinii Ministerstwa Energii, zbędnym było utrzymywanie obowiązku ograniczenia mocy do 1 MW w systemie wsparcia, bazującym na rozwiązaniach aukcyjnych, w zakupie energii elektrycznej, skoro obowiązek o skutku dalej idącym został już uregulowany w art. 42 ustawy o OZE i dotyczy wszystkich wytwórców już funkcjonujących, których uprawnienia (prawa nabyte dot. obowiązku zakupu) wynikające z systemu wsparcia, bazującego na systemie świadectw pochodzenia (tzw. zielonych certyfikatach) zostały utrzymane i nie uległy zmianie.

Ad pyt. 2

Odpowiadając na pytanie dotyczące braku działań naprawczych odnośnie rynku zielonych certyfikatów, wskazać należy, iż system wsparcia w postaci systemu świadectw pochodzenia jest systemem rynkowym, a co z tym się wiąże ingerencja w ten system oznaczałaby ograniczenie swobody kontraktowania i brak możliwości swobodnego oferowania (obrotu) przez wytwórców energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych świadectw pochodzenia za pośrednictwem Towarowej Giełdy Energii. Ten mechanizm ma zmienić bardziej przewidywalny system aukcyjny, który poprzez system cen referencyjnych zachęcał będzie do opuszczania przez przedsiębiorców nieefektywnego już systemu wsparcia OZE, jakim okazał się system zielonych certyfikatów. Element nadpodaży tzw. „zielonych certyfikatów” jest problemem wielu Państw korzystających z systemów wsparcia bazujących na systemie świadectw pochodzenia, m.in. Anglii, czy Norwegii.

Ponadto, działania naprawcze, np. w postaci systemu preferencyjnego wykupu świadectw pochodzenia, oznaczałaby podniesienie cen energii elektrycznej dla odbiorcy końcowego.

Ad pyt. 3

W zakresie kwestii dotyczących instalacji spalania wielopaliwowego wskazać należy, iż sytuacja prawna podmiotów wytwarzających energię elektryczną w tzw. instalacjach

wielopaliwowych, już funkcjonujących, nie uległa zmianie. Wyjaśnić należy, iż nadal zgodnie z art. 194 ustawy o OZE, do dnia 31 grudnia 2020 r. dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 44 ust. 8, tj. w instalacji spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, przysługuje świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5. Jedyną zmianą dotyczącą instalacji wielopaliwowych jest dopuszczenie tych instalacji do systemu konkurencyjnych aukcji, np. w charakterze instalacji hybrydowych, jednak z zastrzeżeniem, iż instalacje te i tak będą konkurować ceną wytwarzanej energii z innymi instalacjami wykorzystującymi biomasę, których charakterystyka (sprawność) sprowadza się do możliwości stopnia wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej, łącznej bez względu na źródło pochodzenia, większej niż 3504 MWh/MW/rok. Zatem, nie określając ceny referencyjnej dla instalacji wielopaliwowych (innych niż dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego), ustawodawca uznał, iż rozwiązanie dotyczące możliwości udziału w aukcji, wpłynie jedynie korzystnie na zwiększenie konkurencji wśród wytwórców energii.

Ad pyt. 4

Odpowiadając na pytanie dotyczące wycofania się z systemu taryf gwarantowanych, wskazać należy, system ten nigdy nie był systemem obowiązuającym, a przyjęte rozwiązania są rozwiązaniami dużo korzystniejszymi, które w ocenie partnerów społecznych, pozwolą na rzeczywisty rozwój sektora prosumenckiego.

Ustawodawca, poprzez jasne zdefiniowanie prosumenta przyznał mu daleko idącą ochronę wynikającą z przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów. Prosument w trybie zgłoszenia będzie mógł w przeciągu 30 dni przyłączyć mikroinstalację w ramach wydanych warunków przyłączania do sieci. Co więcej prosumentowi będącemu konsumentem przysługiwać będzie prawo do złożenia do przedsiębiorstwa energetycznego reklamacji dotyczącej przyłączenia mikroinstalacji, rozliczania i dystrybucji energii. W przypadku nieuwzględnienia reklamacji, prosument będzie mógł wystąpić z wnioskiem do sądu polubownego o rozpatrzenie reklamacji. Zatem został on kompleksowo wyposażony w mechanizmy dochodzenia swoich praw, z których przed nowelizacją nie mógł skorzystać.

Omawiając mechanizm rozliczenia prosumenta należy przede wszystkim wyjaśnić, iż zgodnie z treścią ww. ustawy ustawodawca ostatecznie zdecydował się na jego ujednoczenie. W obecnym brzmieniu ww. ustawy sprzedawca rozlicza prosumenta w stosunku ilościowym 1 do 0,7 energii wprowadzonej do sieci, wobec energii pobranej, a w przypadku mikroinstalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej

niż 10 kW prosumenci rozliczani są w stosunku ilościowym 1 do 0,8. Takie rozwiązanie umożliwi prosumentowi wykorzystanie sieci elektroenergetycznej, jako swego rodzaju „magazynu energii”, a także chronić będzie pozostałych odbiorców końcowych energii przed wzrostem kosztów cen energii elektrycznej z tytułu rozwoju instalacji prosumenckich.

Dodatkowo odnotować należy likwidację zbędnych barier administracyjnych tego obszaru energetyki w skali mikro, tj. np. obowiązków informacyjnych mikrowytwórców, co będzie również dodatkowym bodźcem, który wpłynie pozytywnie na rozwój instalacji prosumenckich w Polsce.

Poniższa tabela prezentuje zakładany przez Ministerstwo Energii szacowany wzrost liczby mikroinstalacji korzystających z nowych rozwiązań w zakresie systemu rozliczeń dla prosumentów, przy obecnej licznie 4 tys. mikroinstalacji.

	2016 r.	2017 r.	2018 r.	2019 r.	2020 r.
Skumulowana ilość instalacji prosumenckich (szt.)	8000	20000	40000	60000	80000

Nadwyżka energii elektrycznej, którą w wyniku rozliczenia dysponował będzie sprzedawca, przeznaczona będzie na pokrycie powstałych u niego kosztów rozliczenia, a także na pokrycie za prosumenta opłat za usługę dystrybucji, których wysokość zależy od ilości energii elektrycznej pobranej przez prosumenta (są to opłaty: sieciowa zmienna całodobowa, jakościowa oraz opłata OZE). Opłaty te będą uiszczane przez sprzedawcę wobec operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego przyłączona jest mikroinstalacja prosumenta.

Ponadto wytwórca energii elektrycznej w mikroinstalacji będzie mógł samodzielnie zdecydować, czy będzie chciał skorzystać z możliwości rozliczenia na zasadach określonych dla prosumenta, czy jednak zdecyduje się sprzedać całość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci. Zakup ten odbywa się po cenie wynoszącej 100 % średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, ogłaszanej przez Prezesa URE.

Z poważaniem

Do wiadomości:

- Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.